

det forekommer mig at være forstandigt, at de, der eie Banen, ikke ville sælge den under den nævnte Pris. Jeg skal til det ærede Medlem endnu kun gjøre een Bemærkning — og den gjælder ogsaa det ærede Medlem for Rjøbenhavn (Wille) — og det er med Hensyn til Forbindelsen mellem Måsnefsund og Drejhoved. Det er jo aldeles vist, at det vilde være en stor Fordel, hvis man kunde føre den sjællandske Bane over Måsnefsund ud paa Måsnefsund og derfra ud til en lille Ø, der hedder „Kalden“; man vilde da forforte og sikre Overfarten; men det vilde være en Affære, der vilde koste, saa overordentlig mange Penge, at denne Tanke, ligesom mange andre Tanker om Stikbaner og flere andre Anlæg for at gjøre denne Route saa god som mulig, maa henstydtes til en Tid, hvor Trafikken har udviklet sig saaledes, at Anlægene kunne bære det. Det, der vindes derved, vilde være et Kvarters Tid, i taaget Veir maaske en halv Time, men for en halv Times Gevinst paa denne Vej tør man ikke let anbringe saa betydelige Kapitaler, som det vilde koste at føre den sjællandske Jernbane over Måsnefsund og ud til den nævnte lille Ø. Naar et andet æret Medlem bemærkede, at Regjeringen kunde anskaffe et Par Skibe til denne Overfart og forbedre den, dette vilde for Tiden være Alt, hvad der behøvedes, da forekommer det mig at ville være saare urimeligt, om man, naar man vil gjøre denne Fart til, hvad den bør være, og skal til at anskaffe Skibe, da, idet Tælen er om at forbinde to Jernbaner, en paa hver Side af det smalle Sund, ikke strag griber til den Foranstaltning, der uden at være dyrere vil yde væsentlige Fordele med Hensyn til Godsstraffiken. Vi gaa Alle, naar vi tage over Lillebelt, med Dampfergen, som yder en bekvem og behagelig Overfart. Den vil hverken med Hensyn til Personbefordringen eller Postbefordringen være i nogenjomhelst Henseende flattere end Dampfskibe, og jeg ser ikke nogenjomhelst Grund, hvorfor man nu skulde gaa til at forbedre denne Fart paa anden Maade end den, der i det Hele taget maa anses for at være den hensigtsmæssigste med Hensyn til dette Bands Plads mellem to Jernbaner. Skedet for det Tilfald, som Staten mulig kunde komme til i et enkelt Aar at gjøre, naar Forstærkningsfonden skulde blive opspist, hvad jeg ikke tror, at der er nogen Fare for, vilde Staten faae en sikker Udgift til nye Skibe, som maatte anbringes i dette Farvand, Noget, som det forekommer mig at ville være høist ubefindigt at stride til. Naar det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Oct. Hansen) ikke kan forstaa § 1, da undrer det mig uegteligt en Del, thi hvis jeg ikke tager feil, var det ærede Medlem forrige Aar Medlem af det Udvalg, som behandlede Jernbanefagen, og det er netop Udvalgets Forslag, som her er fulgt, og som Regjeringen har lagt til Grund for Behandlingen af denne Sag, idet man ikke havde anden Garanti for, at Rigsdagen

i sin Tid vilde godkjende dette af Regjeringen truene Arrangement, end at man havde fulgt det dengang nedsatte Udvalgs enstemmige Forslag til denne Sags Ordning. Vi kunde ikke skaffe os nogen anden Garanti; vi tog derfor den, der var, og jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem ikke forstaaer Paragrafen; thi den er som sagt vedtagen af ham som Medlem af Udvalget.

G. Petersen: Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) bebrejdede mig, at jeg havde bragt en Station paa den lolland-falsterke Bane og Forbindelsen med den vestlige Del af Landet ind i Diskussionen, idet han mente, at dette ikke hørte herhen, men det ærede Medlem gif selv ned til Mellem- og Sydtydsklands Fabriker, som dog ligge en Del længere borte. Jeg maa imidlertid bestemt erklære, at det, jeg fordrer, staar i indirekte Forbindelse med denne Sag, idet jeg vil, at der istedetfor en Endestation paa Lolland-Falster-Banen skal være en Forbindelse med den vestlige Del af de danske Der fra Naffkov, som nu er Endepunktet. Det er navnlig paa Grund af de lolland-falsterke Baneanlæg, at Forbringerne ere stegne i saa høi Grad, idet Alle nu dobbelt føle, hvor uheldigt det er at standse ved denne Endestation. — Naar den høitærede Minister mente, at det var en Feil at betegne det omhandlede Færgesforhold som en gammel, ormstucken Rettighed, skal jeg gjerne indrømme dette, men Forholdet er dog uegtelig ikke tidssvarende. Dertil kommer, at man maaske for Diebliffet vil have let ved at ordne Sagen, idet der ad privat Vej er sat en Forbindelse igang; men den Maade, hvorpaa Vedkommende ere stillede, er rigtignok saaledes, at de let kunne blive kjede deraf, og sfer det, bliver Trangen større og større, og Staten maa da træde til med langt større Bekostning, end der nu behøves. Den høitærede Minister maa ikke glemme, at Retten, da den blev given, gjaldt hele det vestlige Lolland lige fra Naffkov og helt op til den vestlige Spids af Lolland. Det var en enkelt Mand, til hvem Retten til Færgesfart paa hele denne Strækning blev given, men det forekommer mig dog virkelig at være en noget ormstucken Ret. — Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) mente, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) havde været konservativ, da vi behandlede Overfartsforholdene ved Storebelt, og slet ikke havde villet gaa fremad, medens det ærede Medlem for Rjøbenhavn var stemt for Fremskridt. Det forekommer mig imidlertid, at dette ærede Medlem nu har skiftet Rolle, idet han nu i saa overordentlig Grad holder paa det Bestaaende og vil, at vi skulle beholde det, vi have havt fra Arvløstid. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem afskillige Gange har reist mellem Korsør og Kiel, men jeg veed ikke, om han har fundet den Vej saa tiltalende. Mig forekommer den ikke